

КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

13 березня 2008 року

№9 (2825)

В.Курнік – Почесний доктор НТУУ “КПІ”

Урочиста церемонія посвячення ректора Варшавської політехніки (Польща) професора Владзімежа Курніка в Почесні доктори НТУУ “КПІ” відбулася 3 березня 2008 року в залі засідань Вченої ради університету.

“110 років тому одним указом царя Миколи II було затверджено рішення про заснування трьох вищих технічних навчальних закладів: Київського, Варшавського та Санкт-Петербурзького політехнічних інститутів, – вітаючи присутніх, нагадав ректор НТУУ “КПІ” М.З.Згуровський. – Відтоді беруть початок партнерські стосунки між нашими ВНЗ”. Він поінформував, що багато славних імен і спільних справ поєднували ці університети упродовж багатьох років.

З 2006 р. у нових політичних й економічних реаліях діє тристороння базова угода між Варшавською, Київською та Санкт-Петербурзькою політехніками – засновано плідні зв'язки між викладачами, науковцями і студентами в професійній сфері, здійснюються спільні спортивні та культурологічні заходи.

Велика заслуга у насиченні партнерських зв'язків між НТУУ “КПІ” та Варшавською політехнікою належить п. В.Курніку. Обміни делегаціями викладачів та студентів, проведення спільних конференцій, підготовка спільних підручників та наукових видань – ось неповний перелік напрямів спільної роботи. “Звання Почесного доктора НТУУ “КПІ” ректор Варшавської політехніки проф. Владзімеж Курнік удос-

тоєний за визначну роль у розвитку відносин і взаєморозуміння між Україною і Республікою Польща, за відновлення – за нових історичних умов – і розбудову співробітництва між Варшавською і Київською політехніками”, – підсумував академік М.З.Згуровський.

У слові-відповіді Почесний доктор НТУУ “КПІ” В.Курнік підкреслив, що між Варшавською і Київською політехніками протягом десятиліть сформувалися багаті традиції двосторонньої співпраці. Після підписання тристоронньої угоди між університетами-побратимами – Варшавською, Санкт-Петербурзькою та Київською політехніками –

спільні плани перейшли в русло широкої практичної реалізації”.

Від імені Посольства Республіки Польща пані О.Гнатюк привітала проф. В.Курніка з почесною відзнакою та подякувала адміністрації НТУУ “КПІ” за велику честь, виявлену до польського вченого і громадського діяча.

На пам'ять про урочисту подію пану В.Курніку було подаровано картину заслуженого художника України Л.Дмитренка з видом головного корпусу КПІ, у відповідь гість подарував знак-послання ВТУ з побажаннями плідної співпраці, дружби і взаєморозуміння.

Н.Вдовенко

Наукова, педагогічна, державна та громадська діяльність В.Курніка – ректора Варшавського технологічного університету “Варшавська політехніка” (ВТУ). В.Курнік народився 20.11.1950 р. У 1974-му отримав ступінь магістра машинобудування у Варшавській політехніці, у 1978-му – захистив дисертацію та отримав ступінь доктора філософії, у 1988 р. став доктором наук.

Свою кар'єру В.Курнік розпочав у 1977 р. асистентом факультету автомобільного та важкого машинобудування Варшавської політехніки, потім працював асистентом професора, з 1993 р. – професор Варшавської політехніки, у 1988-1989 рр. – керівник відділення механіки та теорії машин, ад'юнкт-професор, у 1990-1996 рр. – заступник декана факультету автомобільного та важкого машинобудування, 1996-1999 р. – декан цього факультету, у 1999-2005 рр. – проректор Варшавської політехніки із загальних питань, з 2005 р. – ректор ВТУ.

В.Курнік є фахівцем у галузі статички та коливань механічних систем, динаміки композитних структур, динаміки роторів та контролю активної вібрації. Він автор понад 130 наукових праць, серед яких наукові видання, статті та підручники. Він має нагороди від міністра народної освіти Польщі за наукові досягнення (1989, 1990, 1998 рр.).

Професор В.Курнік є членом багатьох наукових організацій, зокрема, Європейського товариства механіків, Польського товариства теоретичної та прикладної механіки, Польського товариства прикладного електромагнетизму та Польського товариства екологічного транспорту. Він також є головним редактором міжнародного журналу “Проблеми динаміки машин” та ін.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 **Ректор Варшавської політехніки В.Курнік – Почесний доктор НТУУ “КПІ”**

2 **ІФФ – школяр**

.....
3 **Б.П.Креденцеру – 70!**

.....
4 **На засіданнях ...**

.....
5 **Телекомунікаційні мережі КПІ**

.....
6 **Екологічна безпека об'єктів паливно-енергетичного комплексу**

.....
7 **Вшанування художника Г.І.Синиці**

.....
8 **Відкриття Спартакіади НТУУ “КПІ”**

.....
9 **Міс ФММ–2008**

Виступ Почесного доктора НТУУ “КПІ” В.Курніка

Вельмишановний ректоре, Високоповажні члени наукової ради, пані та панове,

Я глибоко зворушений і водночас сповнений неабиякого щастя та задоволення тим, що ви запросили мене зайняти це почесне місце, на якому мали честь сидіти видатні науковці, що були раніше удостоєні цього особливого звання. Я відчуваю глибоку повагу й шану до людей, які отримали Почесне звання доктора в стінах вашого всевітньо відомого університету, так само як і велику відповідальність перед майбутнім.

Я хочу висловити щире подяку ректору М.З.Згуровському та високоповажним членам наукової ради Національного технічного університету України – Київського політехнічного інституту за присвоєння мені цього почесного звання. Ваше надзвичайне рішення удостоїти мене звання Почесного доктора змушує мене серйозно усвідомити значення та важливість цієї нагороди.

З одного боку, я цілком усвідомлюю, що не зробив усього, що знаходиться в межах моїх можливостей, аби дійсно заслужити ту честь, яку ви виказуєте мені сьогодні. Я також усвідомлюю, як багато мені ще треба зробити для налагодження добросусідських відносин між Польщею та Україною, заснованих на взаємоповазі та співробітництві в економіці, культурі, науці та освіті та вигідних обома нашим державам. Цієї думки ректор М.З.Згуровський і я дотримуємося з моменту нашого першого знайомства. Наші спільні погляди в цьому питанні цілком збігаються та складають основу теплих і дружніх контактів між нашими університетами. Ось чому я розці-

нюю це почесне звання, присвоєне мені сьогодні, як знак вашої віри в мої знання, а також як заохочення працювати й підтримувати регулярні контакти відповідно до наших планів співробітництва і в душі угоди, схвалені високоповажними членами наукових рад обох університетів.

Я безмежно вдячний за честь бути удостоєним звання Почесного доктора НТУУ “КПІ” та за винагороду моїх досягнень, оскільки я як ректор несу особисту відповідальність за висунення кандидатів на розгляд наукової ради мого університету.

Професор Йоахім Мешнер, німецький лінгвіст і філософ, Почесний доктор Варшавського технологічного університету, в словах подяки за присвоєння почесного звання дав блискучий аналіз семантичного поля та основних ідей, пов'язаних зі словом “честь” у контексті почесних академічних відзнак. Це допомогло мені, інженеру та вченому, краще зрозуміти історичну місію нося звання Почесного доктора. Протягом тієї лекції я відчував, що нібито перетинаю уявний міст між наукою і гуманністю.

Я добре усвідомлюю ті очікування, що пов'язані з цим почесним титулом. Ці поняття сягають корінням в стародавню філософську думку, і водночас вбирають сучасні ідеї, як, наприклад, видатні досягнення, високі моральні принципи, довіра, цілісність, здатність зазірнути за межі знаного. Я хочу подякувати вам за те, що ви відшукали ці якості в мені.

Почесне звання означає високу оцінку минулих досягнень і зобов'язання на майбутнє. Я радше скористаюсь розглядом питань, пов'язаних з продовженням і розвитком співпраці між нашими університетами, яка, без сумніву, дасть набагато більше, ніж просто академічні результати. Трагічна історія у жодному випадку не є причиною для того, щоб нічого не робити для майбутнього. Зовсім навпаки – через візити, наукові семінари, дослідження, публічні обговорення та культурні заходи ми стаємо друзями, демонструючи нашим можновладцям і суспільству гарний приклад міжнародного співіснування, заснованого на взаємоповазі й розумінні.

До 1989 року, тобто перед неочікувано демократичними виборами в Польщі, ми не могли навіть мріяти про демократію або економічну свободу. Україна не могла й подумати про національну незалежність. Однак уже тоді, ба, навіть раніше, ми разом намагались перетнути кордони, використовуючи мирну зброю, а саме дослідження та освіту. Зараз ми бачимо переваги ринкової економіки, відкритих кордонів і співробітництва з Європою. Ми хочемо, щоб ці переваги відчули й наші сусіди – Україна та Росія. Наш обов'язок – сприяти європейському розвитку, створюючи спільний простір для досліджень і розвитку нової університетської системи без інтелектуальних чи економічних бар'єрів. Гарний приклад такої діяльності – співробітництво трьох братніх університетів, заснованих у 1898 році спочатку як політехнічні інститути, у Варшаві, Києві та Санкт-Петербурзі. Маючи спільні історичні корені та видатні сучасні досягнення, вони прагнуть разом працювати для майбутнього.

Польща й Україна прийняли стратегію безперервного сталого розвитку й упевнені, що результатом її впровадження стане суттєве зростання потенціалу

В.Курнік

ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНИ

Інженерно-фізичний факультет одним із перших долучився до виконання програми НТУУ «КПІ» «Майбутнє України», започаткованої з ініціативи ректора університету М.З.Згуровського. Ця робота виконується в кількох напрямках. Факультет співпрацює з Малою академією наук України, Українським державним центром позашкільної освіти, Київською МАН «Дослідник» та загальноосвітніми навчальними закладами України.

У рамках діяльності Українського державного центру позашкільної освіти факультет бере участь в організації та проведенні захистів-конкурсів науково-дослідних робіт, виконаних школярами.

На базі факультету створено наукову секцію «Фізико-технічне матеріалознавство» Вищої заочно-дистанційної школи МАН України, де проводиться експеримент щодо застосування освітніх інновацій в навчально-виховній діяльності на основі використання сучасних науково-методичних розробок із фундаментальних (математика, фізика, хімія) та спеціальних дисциплін, лабораторної бази, кадрового потенціалу, психолого-педагогічних та інформаційних технологій навчання.

15-18 січня пройшов Всеукраїнський тиждень науки, техніки, винахідництва та раціоналізаторства, організований Українським центром позашкільної освіти, в якому взяли участь близько 70 учнів 8-11 класів з 21 регіону України. Урочисте відкриття заходу відбулося в залі засідань Вченої ради, де учасників привітав проректор з наукової роботи НТУУ «КПІ» чл.-кор. НАН України М.Ю.Львченко.

Захист науково-дослідних, винахідницьких та раціоналізаторських розробок з різних галузей промисловості, сільського господарства, транспорту, сучасних інформаційних технологій і нетрадиційних технологій енергозбереження пройшов 16 січня в аудиторіях та лабораторіях ІФФ. Працювало 5 секцій: «Матеріалознавство, новітні матеріали, технології та обладнання у промисловості і сільському господарстві», «Транспортні системи та обладнання. Авіація і космонавтика», «Інформаційні та комунікаційні технології», «Охорона навколишнього середовища та енергозбереження», «Науково-дослідна, експериментальна та конструкторська діяльність у машинобудуванні».

До складу журі конкурсу-захисту входили науковці та викладачі Київської по-

літехніки, провідні вчені наукових інститутів НАНУ. По кожному із напрямків визначено переможців. Найбільш цікаві розробки рекомендовано до опублікування або патентування. Серед таких слід відзначити роботу зі створення композиційних матеріалів для будівництва, в якій за рахунок застосування пінобетонів з армованою структурою вдалось досягти механічних характеристик, які на сьогоднішній день перевищують промислові аналоги. Реальними є розробки газогенераторів, пристроїв для очистки стічної води, розведення зубів полотна пилки, будинок – акумулятор тепла, композиційні труби із скла та багато інших.

Наступного дня для учасників зборів було організовано екскурсії. Школярі ознайомилися з науково-навчальними лабораторіями інженерно-фізичного факультету по вирощуванню монокристалів, дослідженню атомарної та мікроструктури та властивостей матеріалів, одержанню наноматеріалів, багатошарових плівок, різального інструменту, художніх виробів із металу. Вони відвідали Державний політехнічний музей при НТУУ «КПІ», побували в Інституті надтвердих матеріалів НАН України.

18 січня на пленарному засіданні переможцям конкурсу були вручені дипломи, а всім учасникам та керівникам обласних делегацій пам'ятні медалі про перебування в НТУУ «КПІ» та подяки за активну участь у науково-дослідній та винахідницькій роботі.

З 27 січня по 2 лютого ІФФ спільно з МАН провів навчально-дослідницьку сесію наукової секції «Фізико-технічне матеріалознавство» Вищої заочно-дистанційної школи МАН України. В сесії взяли участь 12 учнів 11-х класів з різних областей України. Вони ознайомилися з тематикою та методикою наукових досліджень кафедр факультету, відвідали ІЕЗ ім. Патона, провели практичні роботи під керівництвом викладачів факультету.

На закінчення сесії відбулась презентація учасниками сесії проведених наукових досліджень, яка підтвердила високий рівень підготовки відібраної молоді. На презентації були присутні заст. директора МАН Т.В.Пешеріна, представники факультету.

Можна сподіватися, що багато хто зі школярів, які брали участь у цих заходах, незабаром стануть студентами КПІ, свідоми нашітованими на здобуття сучасної інженерної освіти і розвиток наукової техніки.

П.Лобода, д.т.н., проф., декан ІФФ

ВІТАЄМО!

Борису Петровичу Креденцеру – 70!

Доктор технічних наук, професор, дійсний член Академії інженерних наук та Академії наук вищої школи України, заслужений діяч науки і техніки України полковник Борис Петрович Креденцер святкує свій ювілей.

Б.П.Креденцер народився 7 березня 1938 р. у м.Козятин Вінницької обл. Понад 40 років, з 1956 по 1998 рр., Борис Петрович присвятив військовій службі.

Життєвий шлях полковника Б.П.Креденцера складався не просто. Весною 1945-го у Східній Пруссії, під Кенігсбергом, загинув його батько. Лише через 30 років знайшов Борис Петрович місце, де він похований. І, мабуть, не випадково обрав хлопчина професію військового. У 1949 р. він вступив до Київського суворовського училища, яке закінчив із золотою медаллю.

Жодної миті випускник не сумнівався у правильності вибраного ним шляху. У 1956 р. юнак стає курсантом Київського вищого інженерного училища ППО, яке закінчив у 1961 р. знову із золотою медаллю. При розподілі командування врахувало його старанність і наполегливість, а головне – побачило в ньому талановитого, здібного до серйозної наукової роботи молодого дослідника. І Б.П.Креденцер вправдав надії командування. Призначений на посаду старшого інженера науково-дослідної лабораторії, він зарекомендував себе з найкращого боку і в 1963 році став викладачем кафедри, а в подальшому і заступником начальника кафедри. І все це завдяки щоденній копійчій і напруженій праці. У 1965 р. він захистив кандидатську дисертацію.

У 1978 р. Б.П.Креденцер стає начальником кафедри і перебуває на цій посаді 17 років. Але не

тільки успіх супроводжує Бориса Петровича в його науковій кар'єрі. У 1974 р., при захисті докторської дисертації в Харківському вищому інженерному радіотехнічному училищі, Вища

атестаційна комісія вирішила, що він занадто молодий для доктора наук, адже Борис Петровичу на той час було лише 36 років. Незважаючи на це, в 1979 р. Б.П.Креденцер таки здобуває ступінь доктора технічних наук. Це свідчить про цілеспрямованість офіцера, його високі волевольні якості. У 1980 р., оцінюючи наукові заслуги Б.П.Креденцера, йому присвоюють звання професора, а в 1991-му він стає дійсним членом Академії інженерних наук України.

Плідна праця науковця дістала визнання і на рівні держави. У 1994 р. Б.П.Креденцеру було присвоєно звання заслуженого діяча науки і техніки України. Досягнення полковника Б.П.Креденцера у справі виховання молодих офіцерів було оцінено в 1996 р. – його було обрано дійсним членом Академії наук вищої школи України. Вдале поєднання наукової та педагогічної діяльності дало змогу полковни-

ку Б.П.Креденцеру в 1993 р. успішно очолити радіотехнічний факультет військового інституту, а згодом стати провідним науковим співробітником науково-дослідної лабораторії кафедри бойового застосування математичного та програмного забезпечення.

За час своєї наукової діяльності полковник Б.П.Креденцер підготував більше 40 кандидатів і докторів наук, є автором понад 200 наукових праць, серед яких 20 монографій та підручників, має близько 40 авторських свідоцтв. Його роботи надруковані в 5 країнах, зокрема, і в США. На сьогоднішній день проф. Б.П.Креденцер є фахівцем найвищого класу, його професійні знання та досвід можуть служити зразком наукової й творчої діяльності. Борис Петрович очолює Спеціалізовану вчену раду Військового інституту телекомунікацій та інформатизації НТУУ «КПІ», є керівником наукової школи «Надійність, живучість та експлуатація технічних засобів».

За свою багаторічну плідну роботу він неодноразово заохочувався керівництвом Міністерства оборони України, органами державної влади України та командуванням навчального закладу.

Борис Петрович Креденцер завжди був і є людиною чуйною, уважною до проблем і потреб оточуючих. Доброзичливе ставлення до людей, увага і турбота про їхню долю – це не тільки стиль роботи Бориса Петровича, це його образ життя. Тому і користується ветеран у колективі інституту цілком заслуженим авторитетом та повагою. Використовуючи свій багатий життєвий і професійний досвід, він завжди готовий прийти на допомогу колегам та підлеглим.

Коледи

На засіданнях Вченої та адміністративної рад

Під головуванням ректора університету академіка НАН України М.З.Згуровського 3 березня відбулось чергове засідання Вченої ради.

На його початку від імені присутніх ректор університету з ювілейним днем народження привітав директора Українського інституту інформаційних технологій в освіті І.Г.Малюкову. Надалі відбулася урочиста церемонія вручення ректору Варшавської політехніки Владзімежу Курніку мантиї та диплома Почесного доктора НТУУ «КПІ». У вітальному слові Михайло Захарович нагадав присутнім про спорідненість одночасно утворених політехнік: Варшавської, Санкт-Петербурзької та Київської, підкреслив роль ректора Варшавської політехніки у поновленні спільних науково-освітніх, культурно-масових, громадсько-політичних зв'язків польського та українського університетів. Зі словами вдячності та відповідною промовою виступив В.Курнік, радник Посольства Польщі в Україні Ольга Гнатюк наголосила на значимості цієї події для зміцнення польсько-українських зв'язків.

Одним із основних питань порядку денного засідань Вченої та адміністративної рад за доповіддю начальника департаменту економіки і фінансів університету Л.Г.Субботіної було заслухано та ухвалено бюджет НТУУ «КПІ» на 2008 рік.

У доповіді було детально розглянуто й обговорено основні параметри бюджету, а саме зведений бюджет університету на 2008 р., що включає загальний та спеціальний фонди держбюджету, динаміку обсягів фінансування НТУУ «КПІ» за останні три роки, при цьому, порівняно з минулим роком, зазначено його півторазове зростання.

Було розглянуто також структуру формування загального та спеціального фондів та їхні витра-

ти на 2008 р., головні напрями фінансування науково-дослідних, ремонтно-відновлювальних та інших робіт.

У виступі ректора відзначалося покращення за останні роки економічного розвитку нашого університету. Михайло Захарович пов'язав економічну стратегію з курсом університету на підвищення якості освіти, зокрема, фундаментальної, спеціальної інженерної підготовки, навчання та використання сучасних інформаційних технологій і, особливо, впровадження в навчальний процес наукової складової. Все це, на думку ректора, підтриману присутніми, в умовах конкурентного середовища та вимог ринку праці, сприятиме зростанню пріоритету нашого університету при підготовці фахівців, у тому числі магістрів, кандидатів та докторів наук. Організація підготовки кадрів – одна з основних складових при оцінюванні конкурентоспроможності навчального підрозділу, перепідготовка повинна стати ваговою складовою структури бюджету. Роль випускової кафедри, її інтегруючу функцію при вдосконаленні змісту навчання було особливо підкреслено у виступі ректора університету під час обговорення доповіді першого проректора університету члена-кореспондента НАН України Ю.І.Якименка «Забезпечення якості освіти – головне завдання дослідницького університету».

У доповіді Ю.І.Якименка було окреслено широке коло питань навчальної роботи, зокрема йшлося про якість абітурієнтів та контингенту студентів, запроваджену систему відбору до вступу до університету здібної молоді, орієнтирами навчання на сучасному етапі повинні стати нові навчальні плани бакалаврів, магістерська підготовка, інформаційне забезпечення на-

вчального процесу. Було позитивно охарактеризовано матеріально-технічну базу навчального процесу, проаналізовано індекс розвитку по підрозділах, йшлося про покращення фінансового забезпечення співробітників університету, рейтинг науково-педагогічних працівників, насамкінець, було оприлюднено рейтинг навчальних підрозділів університету за основними показниками.

У звітній доповіді проректора з науково-педагогічної роботи Г.Б.Варламова було висвітлено навчально-виховну складову, стратегію діяльності університету з підготовки фахівців, проаналізовано статистичні дані зимових сесій за останні роки, показано по навчальних підрозділах індекси якості контингенту, навчання, успішності, творчих досягнень, виховної роботи, наведено узагальнений рейтинг факультетів (інститутів) з навчально-виховної роботи. У виступі ректора університету було наголошено на необхідності організації навчально-наукового процесу із особливою увагою до підготовки магістрів.

Було висловлено подяку всім співробітникам трьох департаментів, що звітували про роботу за минулий рік, відзначено їхню професійну, аналітичну роботу.

При вирішенні конкурсних справ було, зокрема, рекомендовано висунути кандидатуру доцента В.А.Баснова на здобуття почесної відзнаки «Відмінник освіти України».

На засіданні адміністративної ради за доповіддю Ю.І.Якименка було докладно розглянуто заходи щодо вдосконалення системи підготовки студентів – іноземних громадян, які сприятимуть також зміцненню міжнародного іміджу університету, а також було обговорено проект відповідного наказу.

Ю.Москаленко.

Зустрілися випускники

29 лютого відбулася зустріч випускників факультету хімічного машинобудування (зараз – інженерно-хімічний факультет), які закінчили «КПІ» 30 років тому. Це успішні та веселі люди, які з теплом згадують студентські роки та рідний інститут. «КПІ» дав кожному з них не лише фундаментальні знання, які дозволяють виконувати на високому рівні будь-яку роботу, а й серйозну школу самоорганізації. На зустрічі прозвучала така фраза: «Всі, навіть на перший погляд непотрібні, знання та досвід, які я тут отримала, знадобились мені у житті».

Як про щось грандіозне колишні студенти-хіміки розповідали про будзакони. Це не тільки подорожі в різні куточки Радянського Союзу та можливість познайомитись з цікавими людьми, а й причетність до важливої та корисної справи.

В їхньому студентському житті було багато цікавого. Як сказав один з випускників, «КПІ» – це постійний розвиток. Тому не дивно, що студентські роки колишні хіммашівці згадують як найкращі роки свого життя.

Інф. КП.

Ця стаття продовжує цикл матеріалів, присвячених інформаційно-телекомунікаційним ресурсам університету, який було розпочато в газеті «Київський політехнік» за № 34 від 8.11.07 р.

Широке розповсюдження серед студентської молоді портативних комп'ютерів та багатифункціональних комунікативних електронних пристроїв робить актуальним питання створення на території кампусу гнучкого робочого середовища. Головною властивістю такого середовища є забезпечення доступу в будь-який час і з будь-якого місця до інформаційних ресурсів корпоративної мережі університету і глобальних інформаційних мереж. Застосування бездротових технологій для вирішення цієї задачі є досить логічним та обґрунтованим, про що свідчить широке розповсюдження бездротових мережевих технологій, їх постійний розвиток та вдосконалення.

Залежно від функціональних особливостей, вимог до забезпечення інформаційної безпеки та сфери використання виділяють три головних сегменти бездротового обладнання: корпоративний, домашній та пункти бездротового доступу до Інтернету загального користування (так звані хот-споти). Аналізуючи технічні та функціональні особливості бездротових технологій передачі даних, можна виділити чотири найбільш цікаві можливості, які набувають все більш широкого розповсюдження в бездротових пристроях для локальних мереж. Це, перш за все, так звана система бездротового розподілення – WDS (Wireless Distribution System), яка призначена для побудови бездротової інфраструктури передачі даних. При реалізації даної системи бездротова мережа автоматично визначає свою топологію та забезпечує безперервність передачі даних при переміщенні клієнтського обладнання в межах такої територіально-розподіленої бездротової мережі, зони покриття в якій забезпечують декілька точок доступу. Друга цікава можливість – це підтримка протоколу аутентифікації користувачів (протокол IEEE 802.1x). Ця функція дозволяє надійно визначити особу користувача та забезпечити його авторизацію в білінгвовій системі. Враховуючи, що протокол 802.1x сьогодні підтримується практично в усіх сучасних комутаторах локальних мереж, які мають модуль керування, можна вважати його основним прото-

колом аутентифікації та авторизації як «дротових», так і «бездротових» абонентів. Наступна функціональна особливість – можливість побудови бездротових віртуальних мереж WLAN (Wireless Virtual LAN). Це спеціальний режим, в якому бездротовий інтерфейс точки доступу може мати декілька мережевих ідентифікаторів, що дозволяє створювати окремі віртуальні групи користувачів або пристроїв зі своїми класами обслугову-

БЕЗДРотовий ДОСТУП WI-FI ЯК СКЛАДОВА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ МЕРЕЖІ УНІВЕРСИТЕТУ

вання та пріоритетами передачі даних. Так, наприклад, за допомогою точки доступу, яка підтримує такий режим роботи, можна одночасно розгорнути захищену бездротову корпоративну мережу та бездротову мережу загального користування (хот-спот).

Остання важлива можливість сучасного бездротового обладнання – використання специфікації захищеного бездротового доступу WPA (Wi-Fi Protected Access), що дає змогу забезпечити високий рівень інформаційної безпеки бездротових мереж і сумісність обладнання різних виробників. Підтримка бездротовим обладнанням стандарту 802.11i та специфікації WPA2 практично унеможливує «взлом» будь-якої бездротової мережі передачі.

З урахуванням наведених вище сучасних особливостей бездротових технологій, починаючи з 2006 року НТОО «КПІ-Телеком» планомірно розгортає бездротову мережу доступу як одну зі складових кампусової телекомунікаційної мережі. Сьогодні на території кампусу встановлено 15 точок бездротового доступу технології Wi-Fi стандарту 802.11g. Ця технологія використовує для передачі даних діапазон частот 2,4 – 2,48 ГГц та забезпечує швидкість передачі даних до 54 Мб/с на відстані в межах 100 метрів у закритих приміщеннях та до 300-350 метрів на відкритому просторі.

Точки доступу розташовано в бібліотеці НТОО «КПІ» (дві точки), 18-му корпусі (одна точка), 22-му корпусі (дві точки), 1-му корпусі (шість точок), 6-му корпусі (одна точка), 7-му корпусі (одна точка), готелі НТОО «КПІ» (одна точка), 6-му гуртожитку (одна точка). Ряд точок забезпечує покриття не тільки в приміщеннях, де вони встановлені, а й на прилеглий території.

Існує зона бездротового доступу на площі Знань перед бібліотекою, на площі перед 1-м корпусом, на площі між 1-м та 6-м корпусами університету. У рамках проекту з реконструкції вулиці Політехнічної в 2008 р. буде створено зону бездротового покриття вздовж усієї вулиці, а до 110-ї річниці університету – встановлено бездротові точки доступу в залах навчальних корпусів, в більшості читальних залів бібліотеки, в Центрі культури та мис-

лечтв, у зонах відпочинку між гуртожитками НТОО «КПІ».

При реалізації програми бездротового доступу НТОО «КПІ-Телеком» співпрацює з асоціацією учасників ринку бездротових мереж передачі даних (Wireless Ukraine). У результаті, бездротова мережа університету інтегрована в загальну бездротову мережу, яка будується членами асоціації та має зони покриття в м. Києві й практично в усіх обласних центрах України. Це дає можливість користувачу, підключившись до бездротової мережі, обрати оператора для проведення розрахунків за послугу (наприклад, оператора мобільного зв'язку, до якого підключено мобільний телефон користувача, якщо користувач є стороннім відвідувачем кампусу, або НТОО «КПІ-Телеком» – якщо користувач зареєстрований у білінгвовій системі мережі університету). Але, в будь-якому випадку, провайдерські послуги доступу до мережі Інтернет в бездротовому сегменті на території кампусу надає НТОО «КПІ-Телеком».

Для підключення та авторизації користувачів застосовуються три схеми.

1. «Гостьовий» режим – точка відкриття для підключення користувачів без авторизації. На точку подано фіксований Інтернет-канал, який розділяється серед усіх користувачів, які підключилися до даної точки. Доступ до корпоративної мережі університету з «гостьових» точок закритий. За такою схемою працює точка доступу в бібліотеці НТОО «КПІ» (зал каталогів).

2. Режим з авторизацією користувачів. При підключенні до бездротової мережі проводиться перевірка облікового запису користувача в білінгвовій системі. Зареєстровані користувачі мають можливість досту-

пу до ресурсів внутрішньої мережі та Інтернет-каналів. Користувачі, які не зареєстровані в системі, мають можливість зареєструватися в операторів, перелік яких запропоновано на інформаційній сторінці, внести плату за користування послугою з мобільного телефону та отримати доступ до Інтернет-каналу. За такою схемою працює більшість точок доступу на території кампусу.

3. «Закриті» точки доступу. Обслуговують тільки користувачів конкретного підприємства. Доступ користувачів до бездротової мережі можливий тільки за умови попередньої реєстрації терміналу користувача на точці доступу або при введенні пароллю для підключення до бездротової мережі.

Програма розвитку бездротової мережі університету розрахована на 2007-2008 рр. і включає ряд етапів.

Перший етап (розгортання мережі, поширення інформації про послугу та залучення до неї користувачів). Цей етап було завершено в липні 2007 р. На першому етапі всі точки бездротового доступу працювали в тестовому «гостьовому» режимі, який забезпечував підключення до мережі Інтернет без авторизації користувача та сплати коштів за використаний трафік. Користувачі отримували доступ до ресурсів глобальної мережі Інтернет і до внутрішньої мережі університету.

Другий етап (розширення мережі бездротового доступу та запуск в експлуатацію модулів білінгвової системи). На цьому етапі заплановано встановлення точок доступу згідно з планом покриття, введення в експлуатацію модулів білінгвової системи, схеми авторизації користувачів та надання послуги у платному режимі. Послугою зможуть користуватися тільки особи, які зареєстровані в білінгвовій системі та сплатили кошти за послугу. При підключенні до бездротової мережі користувач отримує доступ до WEB-сторінки, де наведено процедуру реєстрації та поповнення рахунку користувача через систему електронних платежів, яка вже працює в мережі університету. Зареєстровані особи зможуть користуватися як ресурсами внутрішньої мережі університету (безкоштовно), так і ресурсами мережі Інтернет. Ця схема доступу вже розроблена НТОО «КПІ-Телеком».

Другий етап (розширення мережі бездротового доступу та запуск в експлуатацію модулів білінгвової системи). На цьому етапі заплановано встановлення точок доступу згідно з планом покриття, введення в експлуатацію модулів білінгвової системи, схеми авторизації користувачів та надання послуги у платному режимі. Послугою зможуть користуватися тільки особи, які зареєстровані в білінгвовій системі та сплатили кошти за послугу. При підключенні до бездротової мережі користувач отримує доступ до WEB-сторінки, де наведено процедуру реєстрації та поповнення рахунку користувача через систему електронних платежів, яка вже працює в мережі університету. Зареєстровані особи зможуть користуватися як ресурсами внутрішньої мережі університету (безкоштовно), так і ресурсами мережі Інтернет. Ця схема доступу вже розроблена НТОО «КПІ-Телеком».

Перед людством сьогодні особливо гостро стоять три головних взаємозалежних проблеми – забезпечення харчування, енергії та екологічна безпека. У розв'язанні цих проблем особливе місце належить енергетиці, від розвитку якої залежить економічний стан суспільства, а також стан навколишнього середовища. Концентрація величезних матеріальних та переробляючих колосальні паливно-енергетичні ресурси, активно втручаючись у гідро-, літо- і атмосферне середовище, енергетика може змінити і вже змінює навколишнє природне середовище.

Україна входить до переліку високорозвинених енергетичних країн світу. Її енергетична галузь на сьогодні забезпечує потреби країни в електричній енергії й може виробляти значний обсяг електроенергії для експорту. За даними Мінпаливенерго, в цьому році буде спожито 16 млн т нафти, 65 млрд кубометрів природного газу, 194 млрд кВт-год. електроенергії. Відносно цих показників у Енергетичній стратегії України до 2030 р. прогнозується, що споживання електроенергії збільшиться у 2 рази, споживання нафти для внутрішніх потреб – у 1,5 рази; споживання вугільної продукції – у 2 рази, потужності генеруючих електростанцій збільшаться в 2,2 рази. Водночас передбачається, що споживання природного газу зменшиться до 49,5 млрд кубометрів.

Проте ефективність діяльності паливно-енергетичного комплексу викликає чимало запитань у вчених, економістів та фахівців цієї галузі. До об'єктів ПЕК відносяться теплові, атомні і гідроелектростанції, котельні; ядерно-промисловий комплекс; підприємства вугільної промисловості – вугледобувні, вуглезагачувальні та вуглепереробні; підприємства нафтогазового комплексу; ліній електропередач та тепломережі; газо-, нафто- та продуктопроводи. Усі вони разом і кожний окремо негативно впливають на довкілля і належать до категорії екологічно небезпечних. А в умовах аварійних, надзвичайних та катастрофіч-

них ситуацій можуть перетворитися на реальну загрозу національній безпеці. Ці об'єкти несуть загрозу стану атмосферного повітря, прискорюють парникові явища, впливають на стан поверхневих та підземних вод, ґрунтів, спотворюють природні ландшафти, особливо у

вугільній промисловості, є джерелами забруднення довкілля шкідливими речовинами, викликають теплові, радіаційні, електромагнітні, акустичні та інші фізичні впливи, що виявляються в локальному, регіональному і глобальному масштабах.

Критичний стан енергоресурсної бази, дефіцит національних паливно-енергетичних ресурсів, морально і фізично застарілі технології видобутку, транспортування, переробки та використання природних палив, зниження якості палива, що постачається в енергетику, – все це знижує екологічну безпеку функціонування галузі і вимагає розробки стратегії її реалізації конкретних оперативних заходів державного масштабу. Таке екологічне становище в країні зумовлено низкою факторів об'єктивного та суб'єктивного характеру, у тому числі відсутністю державної програми із забезпечення високого рівня екологічної безпеки та конкретних заходів щодо її покращення. Це не дозволяє у перспективі гарантувати надійне енергозабезпечення країни, яке б стало запорукою її національній безпеці.

Найбільше занепокоєння на сьогоднішній день викликають, зокрема, такі проблеми. При будівництві й експлуатації об'єктів гідроенергетики, основними складовими інфраструктури яких є ГЕС, ГАЕС та водосховища, відбувається відчуження значних територій, спотворення ландшафтів, зміна метеорологічних, гідрологічних та гідрогеологічних умов, механічне порушення геологічного середовища, зміна сейсмічного режиму територій, формування хімічного та біологічного забруднення, розвиток екзогенних геологічних процесів (підтоплення, переформування берегів водосховищ, зсувні процеси) тощо.

Найбільш складні та потенційно небезпечні процеси нині спостерігаються в басейнах рік Дніпра, Дністра та Півден-

нізації енергоблоків ТЕС та ТЕЦ на межі 2010 р. може виникнути аварійне відключення ряду блоків, що призведе до різкого зниження виробництва електроенергії.

За формальними ознаками, Україна виконує на сьогодні вимоги Директиви 88/609/ЕЕС щодо скорочення викидів від існуючих установок. Однак це викликає не впровадженням природоохоронних заходів, а падінням виробництва. Тому очікуваний вихід з економічної кризи призведе до зростання викидів у випадку, якщо не вживатимуться відповідні заходи. Не допустити зростання викидів може тільки впровадження нових технологій та встановлення захисних фільтрів.

Ядерна енергетика відіграє провідну роль у забезпеченні енергетичних по-

треб України: виробляє близько 48% споживаної в країні електроенергії, а в окремі періоди року цей внесок перевищує 50%. Це еквівалентно спалюванню близько 40 млн т вугілля на рік; сприяє утриманню на прийнятному рівні оптового тарифу на електроенергію; скорочує викид в атмосферу «парникових» газів.

За експертними оцінками, що вміщені в Енергетичній стратегії України до 2030 р., ядерно-енергетичний комплекс у найближчі 20-30 років буде відігравати стратегічно важливу роль у забезпеченні енергетичної безпеки України. Виробництво електричної енергії на атомних електростанціях планується здійснювати з максимальним використанням урану і цирконію власного виробництва та освоєння технології фабрикації ядерного палива.

Міжнародна агенція з атомної енергетики (МАГАТЕ), що перебуває під егідою ООН, усвідомлюючи необхідність звести до мінімуму ймовірність ризиків у ядерній енергетиці, постійно впроваджує нові заходи й гарантії з підвищення безпеки в усіх ланках ядер-

но-паливного циклу: від видобутку уранових руд, їхньої переробки до експлуатації АЕС, транспортування і збереження ядерних матеріалів. Для надійного функціонування ядерної галузі енергетики актуальними є такі завдання: забезпечення гарантованого постачання свіжого ядерного палива та утилізація відпрацьованого; вдосконалення системи фізичного захисту ядерних об'єктів та створення системи протидії ядерному тероризму, забезпечення безпечного поводження з радіоактивними відходами; дотримання норм ядерної, радіаційної та екологічної безпеки, забезпечення постачання необхідного обладнання, підтримка необхідного рівня науково-інженерної і проектно-конструкторської діяльності тощо.

Україна стоїть на порозі нових об'єктивних перетворень в економіці та в різних галузях народного господарства, які пов'язані з інноваційним напрямком розвитку і повинні стимулювати виробництво продукції за енергозберігаючими та екологічно чистими технологіями на рівні кращих світових стандартів. Аналіз основних положень програми «Енергетична стратегія України на період до 2030 року» показує можливість її подальшого вдосконалення за рахунок пропозицій (у тому числі від науковців вищих навчальних закладів) щодо активізації розвідки й видобутку вітчизняних горючих корисних копалин, їх збагачення, диверсифікації і використання отриманого палива, а також за допомогою розробки й реалізації рекомендацій щодо розвитку взаємозв'язку та взаємозацікавленості держави, науковців та підприємств у розширенні використання вітчизняних енергетичних ресурсів для підвищення рівня енергетичної безпеки країни.

При цьому перспективи подальших досліджень полягають саме у визначенні дійових механізмів, інструментів та напрямів підвищення потенційних можливостей енергетичних ресурсів у контексті забезпечення енергетичної безпеки держави.

Г.Б.Варламов, д.т.н., професор

Екологічна безпека об'єктів паливно-енергетичного комплексу

ного Бугу, де сконцентровані головні гідроенергетичні потужності країни. Ця територія серед регіонів України є однією з найбільш розвинених у промисловому й сільськогосподарському відношенні. Її річкові системи – це великі міждержавні та міжрегіональні багатогалузеві водогосподарські комплекси, що потребують першочергової уваги при розробці зазначеної цільової державної програми.

На ТЕЦ та ТЕС сьогодні експлуатується переважно морально застаріле обладнання, яке здебільшого відпрацювало свій ресурс та потребує негайного оновлення. Це, у свою чергу, призводить до наднормативних рівнів забруднення атмосферного повітря викидами ТЕС і ТЕЦ, особливо тими, що працюють на вугіллі. Мониторинговими дослідженнями встановлено, що частка об'єктів теплової електроенергетики в загальному обсязі забруднень атмосферного повітря, що формуються від викидів промислових підприємств, складає близько 40%, а по сірчаному ангідриду – до 60%. Без негайних дій з боку держави щодо модер-

необхідність звести до мінімуму ймовірність ризиків у ядерній енергетиці, постійно впроваджує нові заходи й гарантії з підвищення безпеки в усіх ланках ядер-

об'єктивних перетворень в економіці та в різних галузях народного господарства, які пов'язані з інноваційним напрямком розвитку і повинні стимулювати виробництво продукції за енергозберігаючими та екологічно чистими технологіями на рівні кращих світових стандартів. Аналіз основних положень програми «Енергетична стратегія України на період до 2030 року» показує можливість її подальшого вдосконалення за рахунок пропозицій (у тому числі від науковців вищих навчальних закладів) щодо активізації розвідки й видобутку вітчизняних горючих корисних копалин, їх збагачення, диверсифікації і використання отриманого палива, а також за допомогою розробки й реалізації рекомендацій щодо розвитку взаємозв'язку та взаємозацікавленості держави, науковців та підприємств у розширенні використання вітчизняних енергетичних ресурсів для підвищення рівня енергетичної безпеки країни.

При цьому перспективи подальших досліджень полягають саме у визначенні дійових механізмів, інструментів та напрямів підвищення потенційних можливостей енергетичних ресурсів у контексті забезпечення енергетичної безпеки держави.

Вшанування художника Г.І.Синиці

ситет пишається колекцією творів Г.І.Синиці, значення якої важко переоцінити. Він зазначив, що без мистецтва неможливо виховати справжніх творців, тобто справжніх інженерів, а також подякував організаторам свята, гостям, студентам та всім, хто створив картинну галерею Г.І.Синиці і тримає її в належному стані. Проректор вручив подяки від імені ректора і ректорату директору Центру культури і мистецтв НТУУ «КПІ» В.А.Руденку, першому директору картинної галереї С.К.Тимченку, Г.Ю.Марченку, який очолює картинну галерею на факультеті соціології, та художнику, що реставрував картини Г.І.Синиці, В.Г.Тоцькому. Потім Г.Ю.Марченку, В.Г.Тоцькому, В.А.Руденку, С.К.Тимченку та іншим, хто своєю працею сприяв збереженню і популяризації творів Г.І.Синиці, було вручено подяки Солом'янської районної державної адміністрації у м. Києві.

Далі звучали народні пісні у виконанні відомих колективів, а ті, хто знав Г.І.Синицю особисто, ділилися з присутніми спогадами про митця.

Член Спілки художників Г.Ю.Марченко: «Я працював з Григорієм Івановичем 2 роки. Це – видатний теоретик та філософ мистецтва. КПІ має пишатися тим, що тут є зібрання його творів. Це художник, який створив свою школу монументального мистецтва та чинив великий вплив на розвиток мистецтва 60-х рр. Він був дуже допитливою людиною і добре знав історію мистецтва. Любив козацтво та український народ, створював потічні образи. Наприклад, швидкоплинність своїх років він зобразив у вигляді

коной, які мчать, і ніщо не може їх спинити. Як людина літня чудово розумію цей образ. На мою думку, Г.І. Синиця – це художник, який випередив час.»

Григорій Іванович Синиця винайшов нову техніку монументального образотворчого мистецтва – флоромозаїку. Для створення своїх картин він використовував найрізноманітніші природні матеріали – від каштанів, шишок та грибів до піднятих з морських глибин мушель, які кріпляться до поверхні дошки спеціальним клеєм. У своїх творах він звертався до тем старовини, зображував багатство природи рідної землі, а також створював безпредметні композиції, де намагався поєднати кольорів досягти гармонії. Усього було створено 29 флоромозаїк, над кожною з яких художник працював від 2-х до 3-х років.

Доля художника була непростю. Він народився 17 січня 1908 року в м. Одесі в незаможній родині. В 1914 році тяжко захворів. Коли Г.І.Синиці було 10 років, померли його батьки і він опинився в одному із сиротинців Єлисаветграда.

Свій шлях художника він розпочав у Кіровоградському художньо-промисловому училищі. Потім продовжив навчання в Одеській середній художній школі. Там Синиця потрапив до викладача Гершенфельда, який порадив Синиці вступити до Київського художнього інституту. Послухавшись поради, він вступив до майстерні Миколи Ракитського – одного з учнів Михайла Бойчука. У 1934 році живописний факультет було оголошено «розсадником формалізму» і всім студентам «бойчукістам» запропонували залишити навчання. Синиця знову за конкур-

сом вступив до інституту і навчався один рік у майстерні Падалки (теж «бойчукіста»). Та восени 1936 року Михайла Бойчука та ряд його найближчих учнів і соратників було звинувачено в «українському буржуазному націоналізмі» та репресовано як «ворогів народу». Кількість студентів факультету було скорочено до двох груп. Григорію Синиці пощастило залишитися в їх числі. Проте він залишає інститут і починає займатися самоосвітою. Серед ідей школи монументального мистецтва М. Бойчука, якими захоплювався Г.І.Синиця, була ідея відродження на новому ґрунті філософії форми давнього іконопису та монументального мистецтва Київської Русі. Як відомо, з монументальних творів Давньоруської доби до нас дійшли лише фрески та мозаїки

«Софії Київської» і фрагменти розпису Михайлівського Золотоверхого собору. Але художник сприйняв цю ідею буквально. «Бойчукісти» спеціально спрощували та сплющували форму, відкидаючи все другорядне, щоб зосередити увагу глядача на основній ідеї, що є не лише продовженням використання формальних прийомів канонічного іконопису XII-XVI ст., а й переосмисленням їх на ґрунті авангардних тенденцій початку ХХ століття (монументальні твори «бойчукістів» до нашого часу не дійшли, станкові можна побачити у постійній експозиції НХМУ). Натомість

Г.І.Синиця у своїх творах, використовуючи давні мотиви, в основному не торкався глибинної символічної форми зображення канонічної ікони.

Після Великої Вітчизняної війни Синиця працював на заводі «Керамік» міста Києва на посаді майстра-технолога, де виконував роботи з відновлення Києва. Потім художника запросили на реставрацію Маріїнського палацу. Саме Г.І.Синиця, використовуючи метод ручної формовки, розроблений ним на заводі «Керамік», зумів відновити ліплення масштабних, понад три метри заввишки, ваз Маріїнського палацу.

У середині та наприкінці 60-х років Григорій Іванович разом зі своїми учнями працював над створенням монументальних ансамблів. Під керівництвом Синиці працювали О.Якименко, А.Горська, Г.Зубченко, В.Зарецький, Г.Марченко, Л.Тоцький, М.Шкарапута.

У 1968 році Г.І.Синиця переїхав до Кривого Рога, де і почав працювати над розробкою техніки флоромозаїки.

У 1992 році Григорію Синиці було присуджено Державну премію України ім. Тараса Шевченка – «за відродження Української колористичної школи монументального живопису і твори останніх років». У 1996 він отримав звання «Заслужений художник України». У тому ж році Г.І.Синиця помер.

М.Таранова

ВІДКРИТТЯ СПАРТАКІАДИ НТУУ «КПІ»

1 березня у спорткомплексі НТУУ «КПІ» відбулося урочисте відкриття Спартакіади 2008 року, яка приурочена

Далі відбулися показові виступи кращих спортсменів, чемпіонів та переможців минулого року: команди зі спортивної аеробіки ІЕЕ, чемпіонів України зі спортивної аеробіки Вікторії та Віктора Романовських, чемпіонки спартакіади з шейпінгу, команди-переможниці спартакіади зі спортивної гімнастики.

У новому сезоні студенти матимуть також можливість використовувати нове спортивне спорядження не тільки для змагань, а й для тренування. Про це потурбувалися ректор університету М.З.Згуровський та депутат Київради Д.И.Андрієвський.

Отже, спартакіаду відкрито, прапор піднято. Це означає, що дуже скоро розпочнуться змагання з усіх видів спорту і кожен змо-

же взяти в них участь і захистити честь свого факультету або гуртожитку. А поки ще є час підкачатися та набратися силоньки.

До зустрічі на стадіонах та спортивних майданчиках КПІ!

Юлія Баранова

27 лютого 2008 року сім студенток факультету менеджменту та маркетингу боролися за титул «Міс ФММ-2008» та за право представляти свій факультет на капеїшному фіналі конкурсу «Королева КПІ – 2008». Боротьба була завзятою. Кожна претендентка викладалася настільки, наскільки це було можливим, кожна була цікава та оригінальна по своєму.

Шоу складалося з кількох конкурсів. Темою конкурсу «Образ» були почуття. Глядачі побачили страх, нерішучість, захват, каяття, ейфорію, розчарування та байдужість. Дивним стало те, що жодна з дівчат не обрала образ кохання, може це здалося досить банальним. Був і танцювальний конкурс, і конкурс із питань на кмітливість. Захоплення викликало ключове дефіле у вечірніх сукнях. Невеликим розчаруванням для публіки стала відсутність розважальних конкурсів, у яких можуть взяти участь присутні в залі.

У концертній програмі брали участь

танцювальний колектив «Реліз», Ярослав Каспировіч із пісеньою «My baby you», танцювальний колектив «Прибульці з космосу», Анастасія Гаврилюк із пісеньою «Сонце».

МІС ФММ-2008

Журі конкурсу, у складі якого були декан факультету О.А.Гавриш, заст. декана М.А.Чайковська, голова профкому студентів КПІ В.Ю.Миронов, «Містер ФММ-2007» Ляшенко Сергій, «Міс ФММ-2007» Заволока Вікторія, віддали перевагу Секлетній Ірині, яка і стала «Міс ФММ-2008».

Вітаємо Ірину та побажемо перемоги у конкурсі «Королева КПІ – 2008»!

Наталія Баклан

на до 110-ї річниці заснування нашого університету. У заході взяли участь збірні команди всіх 26-ти факультетів/інститутів нашого університету. Очолили парад переможці спартакіади минулого року – студенти ТЕФ.

Під час відкриття було сказано багато слів на адресу молодого покоління спортсменів. Також організатори побажали кожній команді хоча б раз на сезон сягнути золотими медалями.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
Я.В.БЄЛОВА

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Рестраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.
Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.